

عنوان مقاله:

تحلیل الگوی توزیع و تمرکز اشتغال در استان های مناطق خشک مورد: استان بوشهر

محل انتشار:

دوفصلنامه کاوش های جغرافیایی مناطق بیابانی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمود قدیری - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

حسن حکمت نیا - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

فاطمه خجسته - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پدیده اشتغال نقش مهمی را در تمرکز گرایی و شکل گیری نابرابری در سطح منطقه ای ایفا می کند. لذا با توجه به اینکه منشا بیشتر تمرکزها، سرمایه گذاری ها و به تبع آن تمرکزهای شغلی است؛ هدف این پژوهش، تحلیل الگوهای توزیع و تمرکز اشتغال در استان بوشهر طی سال های ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۵ با تمرکز بر شهرستان بوشهر می باشد. از این رو در چارچوب روش توصیفی-تحلیلی، مفهوم توزیع و تمرکز اشتغال در قالب ۹ معرف از طریق روش های ضریب مکانی، ضریب توزیع و سطح تمرکز، روش پیوستگی مکانی و روش رگرسیون خطی تعریف و تحلیل شد. نتایج نشان داد در کنار اینکه ضریب مکانی فعالیت صنعت شهرستان بوشهر طی سال های ۶۵ تا ۹۵ در وضعیت پایه یا نزدیک به آن قرار دارد، همواره ضریب مکانی فعالیت صنعت دو یا سه شهرستان دیگر از شهرستان بوشهر بالاتر می باشد. بطوریکه شاهدیم تمرکز اشتغال در شهرستان کنگان طی سال های ۸۵ و ۹۵ از شهرستان بوشهر بیشتر و از افزایش قابل توجهی برخوردار شده است. آنچه که بیانگر شکل گیری گرایش هایی به سمت تمرکززدایی می باشد. مطابق روش پیوستگی مکانی، با توجه به اینکه سطح پیوستگی فعالیت صنعت با سایر رشته های فعالیت بالاست. همچنین با توجه به اینکه رشته فعالیت های حمل و نقل و ساختمان نیز مطابق روش رگرسیون خطی از نظر ایجاد فرصت های شغلی، تبعیت بیشتری از بخش صنعت دارند؛ توجه جدی به توزیع مناسب تر سرمایه گذاری ها و فرصت های شغلی صنعتی، حمل و نقل و ساختمان، می تواند موجب تقویت گرایش های تمرکززدایی موجود و فراگیرتر شدن آن گردد.

کلمات کلیدی:

اشتغال، تحلیل تمرکز، الگوی توزیع، استان بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220802>

